

SIMEA is een ongebruikelijke variant van SIMONE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Simon;

- 1] Griekse variant van de naam Simeon; hangt samen met het *Hebreeuwse* werkwoord 'sjemah' = 'horen', 'luisteren' enz. (verwant met Sem; vgl. Semieten = nakomelingen van Sem)
- 1a] 'verhoring' of 'God heeft gehoord' of 'God heeft (ons gebed om een kind) verhoord', zelfs '(dit kind zelf is) het bewijs dat God ons heeft verhoord';
- 1b] de naam kan ook de bijbetekenis hebben van 'de horende', 'de luisteraar', 'toehoorder', 'gehoorzame', 'oplettende' enz.;
- 1c] of 'over wie veel gehoord wordt', 'beroemd', roemvol';
- 2] Letterlijk genomen is ook mogelijk een afleiding van het *Griekse* 'simos', waar de Griekse naam Simoon' vandaan komt = 'met stompe of grote neus';

*

Eigenlijk is Simea in het Hebreeuws of Aramees een mannennaam. Omdat in onze culturen namen die op 'a' eindigen, vrouwenamen zijn, zal Simea vrouwennaam geworden zijn.

In de Nederlandstalige bijbel komt hij minstens twee keer voor. Dat wil zeggen in de oude Statenvertaling uit 1619, want in alle vertalingen staat er Sima, zonder 'e':

1. Simea, zoon van Michaël, grootvader van de psalmendichter en zanger Asaph (1 Kronieken 6, 39).
2. Simea, zoon van Jesse (2 Samuel 13,3).

Beide mannen worden terloops genoemd. Er zijn geen nadere bijzonderheden over hen bekend.

*

De gebruikelijke vrouwelijke variant van Simon is Simone, maar in de middeleeuwen waren er ook andere varianten die voortleven in de namen van heiligen.

*

Onder de elfduizend maagden die in **453** met Ursula omwille van Christus te Keulen, Duitsland, volgens de legende zouden zijn vermoord, bevond zich volgens de legende een **Simenia** of **Simera**.

Feest 21 oktober.

Ursula was - aldus de legende - een Normandische of Bretonse prinses, die ten huwelijk werd gevraagd door een Saksische prins, woonachtig in Brittannië (vgl. Angel-Saksen). Zij stemde toe op voorwaarde dat hij zich tot Christus zou bekeren, en dat zij met haar vriendinnen eerst een pelgrimstocht naar Rome mocht maken.

Zo ging zij op weg met elfduizend gezellinnen; daarbij voegde zich een aantal ridders en edelen die megingen als lijfwachten van de vrouwen. Zij togen naar de paus, Cyriacus geheten. Deze was zo onder de indruk van het enthousiasme dat de jonge vrouwen uitstraalden, dat hij de stoel van Petrus achterliet en zich in haar gevolg schaarde. Zijn voorbeeld werd weer gevolgd door talloze andere kerkelijke geestelijken en religieuzen.

De achterblijvende Romeinse prelaten waren zo verbolgen dat zij Cyriacus' naam uit alle boeken en kronieken schrapten; nergens mocht hij nog aangetroffen worden. Hoe grondig dat is gebeurd, blijkt uit het feit dat ons uit de geschiedenis geen paus Cyriacus bekend is. De aanstaande bruidegom van Ursula werd door een engel gewaarschuwd dat zij hem nabij Keulen tegemoet zou komen. Zij op haar beurt kreeg dezelfde boodschap te horen. Maar toen ze te Keulen arriveerden, waren daar juist de troepen van de heidense Hunnen gelegerd. Hun aanvoerder, Attila, begeerde nu de wonderschone Ursula als vrouw. Maar zij weigerde. Om haar tot andere gedachten te brengen, liet hij alle maagden doodschieten.

Tenslotte beloofde hij Ursula dat hij haar zou sparen, als zij zijn vrouw wilde worden. Zij was inderdaad beeldschoon. Maar zij bleef hardnekkig weigeren. Daarop schoot Atilla haar eigenhandig een pijl door de hals. Zij stierf aan de gevolgen van deze verwonding: + **453(?)**.

Een van Ursula's gezellinnen zou dus Simera of Simenia geheten hebben.